

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200028
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015200028.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. K. I., trvale bytom D., E. XX, zastúpenej: JUDr. Oľgou Michalíkovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Francisciho 35, proti žalovanej: Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 28. augusta 2014, číslo: 29477-3/2014-BA, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6S/1/2015-34 zo dňa 13. novembra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove
č.k. 6S/1/2015-34 zo dňa 13. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 6S/1/2015-34 zo dňa 13. novembra 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo dňa 28. augusta 2014, číslo: 29477-3/2014-BA, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Prešov, zo dňa 29. októbra 2014, číslo: 26976-1/2013-PO vo veci vzniku nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie konanie. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplynulo, že krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že preskúmaným rozhodnutím zo dňa 28.08.2014 rozhodla žalovaná ako príslušný odvolací orgán o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočky Prešov, zo dňa 29. októbra 2014, číslo: 26976-1/2013-PO (ďalej len rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu) vo veci vzniku nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia tak, že podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len zákon) odvolanie zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila, dospejúc k záveru, že rozhodnutie je správne a v súlade so zákonom. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedla, že prvostupňový správny orgán vydal podľa § 178

ods. 1 písm. a/, bod prvý zákona rozhodnutie, ktorým rozhodol, že samostatne zárobkovo činnou osobou: Mgr. K. I., vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2009. Poukázala, že od 1. júla 2005 je účastníčka konania oprávnená vykonávať činnosť správcu konkurznej podstaty, čo bolo v rámci odvolacieho konania potvrdené na základe údajov zapísaných v zozname správcov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalovaná v preskúmanom rozhodnutí citovala ustanovenie § 5 písm. c/ zákona v znení účinnom do 31.12.2010, ustanovenie § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 ods. 1 písm. b/, § 21 ods. 1, § 138 ods. 9 zákona s účinnosťou

od 1. januára 2008, § 6 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov. Argumentovala, že podľa údajov poskytnutých Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky príjem účastníčky konania podľa § 6 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie, bol za rok 2008 v sume 186.159,- Sk, t.j. 6.179,34 Eur. Dosiahnutý príjem odôvodňuje vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia účastníčky konania ako samostatne zárobkovo činnou osoby od 1. júla 2009. Účastníčka konania nepodala Registračný list Fyzickej osoby - prihlášku samostatne zárobkovo činnou osoby s dátumom vzniku poistenia 1. júla 2009, hoci mala v zmysle § 228 ods. 1 zákona túto povinnosť. Prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím nerozhodoval o povinnosti platenia poistného, ale o vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia účastníčky konania ako samostatne zárobkovo činnou osoby. Prvostupňový správny orgán správne posúdil skutkový stav veci, keď na základe údajov o príjme účastníčky konania za rok 2008 poskytnutých Daňovým riaditeľstvom SR na základe príslušných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodla o tom, že účastníčke konania ako samostatne zárobkovo činnou osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie vzniklo 1. júla 2009.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej preskúmal v intenciách zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 5 zákona v znení účinnom do 31. decembra 2010, v § 14 ods. 1

písm. b/, § 138 ods. 9, § 15 ods. 1 písm. b/ a § 21 ods. 1 zákona v znení účinnom

od 1. januára 2008 a v intenciách ustanovenia § 6 zákona č. 595/2003 Z.z. zákona o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, postupom podľa ustanovení piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd poukazom na to, že vychádzajúc z obsahu žalobných námietok bolo základom vyriešenie otázky, či žalobkyni vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2009, konštatoval, že žalobkyňa bola v spornom období považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2010, pretože od 1. júla 2005 je zapísaná do zoznamu správcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR. Krajský súd ďalej konštatoval, že nadobudnutie právneho postavenia samostatne zárobkovo činnou osoby na účely sociálneho poistenia nezakladá automaticky samostatne zárobkovo činnou osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie. Podľa platnej právnej úpravy vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnou osoby závisí od výšky príjmu z podnikania a z inej samostatne zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov (ďalej len príjem) alebo výnosu súvisiaceho s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, ktorý táto osoba dosiahla za predchádzajúci kalendárny rok. Až pri dosiahnutí príjmu relevantného na vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnou osoby ustanoveného zákonom o sociálnom poistení vzniká samostatne zárobkovo činnou osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie (§ 21 ods. 1 zákona). Krajský súd poukazom na to, že podľa výpisu z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby príjem žalobkyne za rok 2008 (v sume 186.159,- Sk,

t.j. 6.179,34 Eur) presiahol zákonom stanovenú hranicu príjmu podľa § 138 ods. 9 zákona, ktorá za rok 2008 predstavuje sumu 3.546,00 Eur, potrebnú pre vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnou osoby, konštatoval, že až na základe takto dosiahnutého príjmu žalobkyni vzniklo k 1. júlu 2009 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie.

Podľa názoru krajského súdu prvostupňový správny orgán rozhodol v súlade s § 228 ods. 3, v spojení s § 178 ods. 1 písm. a/, bod prvý zákona o vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobkyne, keďže žalobkyňa nesplnila svoju prihlasovaciu povinnosť (nepodala Registračný list FO - prihláška s dátumom vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia 1. júla 2009).

Námietku žalobkyne, že činnosť správcu konkurznej podstaty nevykonávala sústavne, ale až keď bola ustanovená súdom, krajský súd považoval za nedôvodnú, poukazom na to, že za sústavnú činnosť sa považuje činnosť, ktorá je vykonávaná trvale a opakovane, resp. v pravidelných intervaloch, pričom nejde o jednorazovú náhodnú činnosť bez úmyslu túto činnosť opakovať, s tým že činnosť správcu konkurznej podstaty nie je živnosťou a ani podnikaním, a preto túto činnosť nemožno subsumovať pod definíciu pojmu živnosti v zmysle Živnostenského zákona (sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených Živnostenským zákonom).

Za neopodstatnenú krajský súd považoval aj námietku žalobkyne, že žalovaná sa nezaoberala jej tvrdením, že v roku 2008 jej bola na účet pripísaná suma vo výške 60.000,- Sk z I. v D., pričom táto odmena nesúvisí so žiadnou samostatnou zárobkovou činnosťou žalobkyne. Uviedol, že žalovaná mala za preukázané, že príjem za rok 2008 žalobkyňa dosiahla podľa § 6 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, vychádzajúc z výpisu z daňového priznania, kde sú príjmy žalobkyne za rok 2008 v celkovej sume 186.159,- Sk uvedené v riadku „príjmy zo živnosti“. Sociálna poisťovňa je podľa zákona o sociálnom poistení povinná vychádzať z údajov poskytnutých Daňovým, resp. Finančným riaditeľstvom SR. Výška čiastkového základu dane je pre posúdenie vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia v zmysle § 21 ods. 1 zákona právne irelevantná, pretože sa posudzuje výška príjmu bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, udržanie a zabezpečenie.

Krajský súd za nedôvodnú považoval aj námietku žalobkyne, že za rok 2011 nepodala daňové priznanie. Konštatoval, že žalovaná zohľadnila túto skutočnosť a žalobkyni povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniklo dňom 30. júna 2012. Údaj o príjme za rok 2011 je vo vzťahu k posudzovanej veci bezpredmetný, pretože podľa § 21 ods. 1 zákona pre posúdenie vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia za obdobie od 1. júla 2009 do 30. júna 2010 je určujúci príjem za predchádzajúci kalendárny rok, t.j. za rok 2008.

Krajský súd dospieť k záveru, že postup správnych orgánov bol v súlade so zákonom, podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keďže žalobkyňa nebola v konaní úspešná a žalovaná zo zákona nemá právo na náhradu trov konania.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Náhradu trov konania si neuplatnila.

V dôvodoch odvolania žalobkyňa namietala, že Krajský súd v Prešove rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a na základe jeho nesprávneho právneho posúdenia. Nesúhlasila so závermi súdu prvého stupňa. Vo vzťahu nepodania daňového priznania za rok 2011, uviedla, že

priloženými výpismi z banky preukázala, že nemala žiaden príjem na zdanenie, pričom podľa ust. § 32 ods. 1 ZDP daňové priznanie nemusel podávať daňovník, ktorý za zdaňovacie obdobie roku 2011 nedosiahol príjem

v sume 1.770,- Eur. Tvrdila, že príjem 165,- Eur získaný v roku 2011 nemožno považovať za príjem presahujúci limit pre stanovenie a platenie poistného na nemocenské a dôchodkové poistenie a nemožno činnosť v roku 2010 a 2011 považovať za sústavnú činnosť, preto žalovaná poisťovňa nemala právo vypočítať jej poistné za roky 2011, 2012, 2013, 2014, poukazom na to, že nejde o činnosť a príjem správcu ani podľa definície súdu o činnosti správcu ako trvalej, opakovanej zárobkovej činnosti.

Žalobkyňa tiež namietala, že súd prvého stupňa nezohľadnil jej námietku o preukázanom príjme od R., keďže tento príjem nie je príjmom z konkurzu ani z podnikania, ani z inej samostatne zárobkovej činnosti upravenej v zákone

č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, majúc za to, že nemal sa zarátat' do príjmu správcu pre povinnosť platenia poistného. Tvrdila, že jej činnosť správcu podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii nebola sústavná. Poukázala tiež na to, že podľa definovanej činnosti správcu nemusí ísť o sústavnú zárobkovú činnosť správcu tak, ako to je upravené v ust. § 14 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Nesúhlasila s argumentáciou súdu prvého stupňa, tvrdiac, že uvedená časť ust. § 14 ods. 1 zákona sa už na správcu nevzťahuje.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Prešov č. 700-2712216314-GC04/14 zo dňa 30. septembra 2014 o predpísaní poistného za obdobie jún 2010 až do júna 2014 má zaplatiť poistné na nemocenské poistenie, na starobné poistenie, príspevky a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 2.486,24 Eur, napriek tomu,

že od roku januára 2011 až decembra 2014 za trvalú a opakovanú zárobkovú činnosť správcu jej odmena činila sume 6.007,- Eur, čo v priemere je to 1.502,- Eur ročne hrubý príjem bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie, ako aj bez odpočítania výdavkov, ktoré súvisia s konkurzom, ktoré platí správca bez toho, aby vôbec nejakú odmenu získal. Tvrdila, že príjem 165,- Eur získaný v roku 2011 nemožno považovať za príjem presahujúci limit pre stanovenie a platenie poistného na nemocenské a dôchodkové poistenie a nemožno činnosť v roku 2011 považovať za sústavnú činnosť so sústavným zárobkom, preto žalovaná poisťovňa nemala právo vypočítať jej poistné za roky 2011, 2012, 2013, 2014, s poukazom na to, že nejde o činnosť ani príjem po sebe nasledujúce dva roky ani podľa definície súdu o činnosti správcu ako trvalej, opakovanej zárobkovej činnosti.

3.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhovala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. S odvolacími dôvodmi uvedenými žalobkyňou v jej odvolaní nesúhlasila. Uviedla, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla také námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie. Preskúmané rozhodnutie zo dňa 28. augusta 2014, č.: 29477-3/2014-BA, napadnuté žalobou, považovala za vydané v súlade so zákonom, poukazom na to, že v odôvodnení je náležité objasnené, z akých dôvodov žalobkyňa vzniklo povinné nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie dňom 1. júla 2009. Tiež uviedla, že vo vyjadrení zo dňa 01.04.2015, ktoré podala v predmetnej veci Krajskému súdu v Prešove podrobne objasnila, na základe akých právnych skutočností rozhodla, že žalobkyňa, ako samostatne zárobkovo činná osoba, vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2009. Námietky žalobkyne považovala za právne bezvýznamné a prameniace z nesprávneho pochopenia podmienok, za splnenia ktorých dochádza ku vzniku povinného sociálneho poistenia samostatne zárobkovo činné osoby, poukazom na to, že tieto podmienky boli v rozhodnom čase stanovené v § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. .

4.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len

S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobkyne (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.

a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru,

že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 28. augusta 2014, číslo: 29477-3/2014-BA, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej, ktorým rozhodnutím žalovaná s konečnou platnosťou rozhodla tak, že žalobkyni Mgr. K. I. ako samostatne zárobkovo činnéj osobe, vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2009.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi

predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Po preskúvaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok odvolací súd mal preukázať, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Žalobkyňa predovšetkým namietala, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že prvostupňový súd ako aj žalovaná v danej veci postupovali a rozhodli v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 461/2003 Z.z. a v zákone č. 7/2005 Z.z., vytýkajúc krajskému súdu, že sa nevysporiadal s jej námietkou o preukázanom príjme od R..

Z uvedených dôvodov odvolací súd zameril svoju pozornosť najmä na to, či krajský súd venoval náležitú pozornosť prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí vydaných sociálnou poisťovňou v oboch stupňoch vo vzťahu k namietanej právnej úprave ustanovenej v zákone č. 461/2003 Z.z. a v zákone č. 7/2005 Z.z., a teda či žalobkyni vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2009.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnéj osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu 34) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z.z. samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá a) vykonáva poľnohospodársku výrobu vrátane hospodárenia v lesoch a na vodných plochách 17) a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu, 11), b) má oprávnenie prevádzkovať živnosť, 18), c) má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu (19 - Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii v znení zákona č. 302/1999 Z.z., zákon Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch v znení neskorších predpisov.) okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, 21), d) je spoločníkom verejnej obchodnej spoločnosti alebo

komplementárom komandítnej spoločnosti, 22), e) vykonáva športovú činnosť zárobkovo, ale nie v pracovnom pomere, f) vykonáva činnosť obchodného zástupcu. 23).

Zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. účinného v rozhodnom čase ustanovuje podmienky, na základe ktorých vzniká povinné sociálne poistenie samostatne zárobkovej osoby tak, že osoba musí spĺňať podmienky samostatne činnej osoby v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v § 5 tohto zákona a súčasne, aby táto osoba mala príjem z podnikania alebo z inej samostatne zárobkovej činnosti za kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom sa posudzoval vznik povinného sociálneho poistenia, vyšší ako 12- násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9 uvedeného zákona, pričom vznik povinného sociálneho poistenia sa vždy posudzuje u samostatne činnej osoby k 1. júlu.

Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č.8/2005 Z.z.) správca je fyzická osoba alebo právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov (§ 21).

Správčovskú činnosť môže vykonávať len správca. (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka)

Podľa § 39 zákona č. 8/2005 Z.z.(prechodné ustanovenie) advokát zapísaný do zoznamu správcov vedenom podľa doterajších predpisov (Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov) (ďalej len "starý zoznam správcov") sa považuje za zapísaného do zoznamu správcov vedenom podľa tohto zákona (ďalej len "nový zoznam správcov"). Iné osoby zapísané do starého zoznamu správcov môžu vykonávať správčovskú činnosť podľa osobitného predpisu (Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov) len vo veciach, v ktorých boli ustanovené do funkcie pred účinnosťou tohto zákona.

Skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu v danej veci potvrdili, že žalobkyňa spĺňa podmienku samostatne zárobkovo činnej osoby v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z., pretože v súlade s § 2 ods. 1, 2 v spojení s § 39 zákona č. 8/2005 Z.z. je zapísaná do zoznamu správcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky od 01.07.2005 a jej príjem z podnikania, resp. z inej samostatne zárobkovej činnosti za rok 2008 bol 186 159,- Sk, t.j. 6 179,34 eur, vychádzajúc z údajov ňou uvedených v daňovom priznaní.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalobkyni vzniklo k 1. júlu 2009 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie, z ktorých dôvodov prvostupňový správny orgán vo vzťahu k vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobkyni rozhodol v súlade s § 228 ods. 3, v spojení s § 178 ods. 1 písm. a/, bod prvý zákona o sociálnom poistení.

Súd v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je viazaný predmetom rozhodnutia, ktoré preskúmava a jeho zákonnosť posudzuje v rozsahu žalobných námietok. Z uvedených dôvodov pokiaľ predmetom preskúmanacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej, ktorým rozhodnutím žalovaná s konečnou platnosťou rozhodla, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnej osobe, vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2009, súd prvého stupňa v súlade so zákonom posudzoval relevantnosť žalobných dôvodov k zákonnej úprave vzniku povinného sociálneho poistenia ustanovenej v § 21 ods. 1 v spojení s § 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa námietky žalobkyne, že činnosť správcu konkurznej podstaty nevykonávala sústavne, ale až keď bola ustanovená súdom, že žalovaná sa nezaoberala jej tvrdením, že v roku 2008 jej bola na účet pripísaná suma vo výške 60.000,- Sk z I. v D., pričom táto odmena nesúvisí so žiadnou samostatnou zárobkovou činnosťou žalobkyne a že za rok 2011 nepodala daňové priznanie, v preskúmanej veci neboli spôsobilé preukázať nezákonnosť postupu a rozhodnutia sociálnej poisťovni v oboch stupňoch.

Odvolací súd, vychádzajúc zo záverov uvedených vyššie, vyhodnotil za nedôvodné a odvolacie námietky žalobkyne vo vzťahu nepodania daňového priznania za rok 2011, ako aj námietky, ktorými namietala, že žalovaná poisťovňa nemala právo jej vypočítať poistné za roky 2011, 2012, 2013, 2014, s poukazom na to, že nejde o činnosť ani príjem po sebe nasledujúce dva roky ani podľa definície súdu o činnosti správcu ako trvalej, opakovanej zárobkovej činnosti, tvrdiac, že jej činnosť správcu podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii nebola sústavná, pretože uvedené námietky nemajú k predmetu súdneho prieskumu v danej veci žiadnu relevanciu.

Odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú ani námietku žalobkyne, že súd prvého stupňa nezohľadnil jej námietku o preukázanom príjme od R., keďže tento príjem nie je príjmom z konkurzu ani z podnikania, ani z inej samostatnej zárobkovej činnosti upravenej v zákone č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, majúc za to, že nemal sa zarátat' do príjmu správcu pre povinnosť platenia poistného. Súd prvého stupňa sa uvedenou námietkou žalobkyne zaoberal ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku č.l. 5. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu, na ktorú súčasne poukazuje.

Vzhľadom k uvedenému vyššie, ak žalobkyňa v dôvodoch odvolania namietala nedostatočne zistený skutkový stav (§ 205 ods. 2, písm. d/ O.s.p.) a že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nesúhlasiac so závermi súdu prvého stupňa, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedených odvolacích dôvodov. Po preskúmaní danej veci odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu zákonnosťou rozhodnutia a postupu žalovanej postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovanej a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalobné námietky žalobkyne neboli spôsobilé zvrátiť posúdenie vzniku jej povinného poistenia, zistený skutkový stav veci, ako aj jeho právne posúdenie. Odvolacie námietky žalobkyne proti rozsudku krajského súdu preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jej odvolacieho návrhu.

Odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, s § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.. Žalobkyni nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní nebola úspešná.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.